

Prizor s turnira podno Vidikovca

Stari, otmjeni Zagrepčani oduvijek su znali da stil nije samo stvar tehnike, već i otkrivanje novih kvaliteta i načina na koji gledamo na svijet. Stoga se već i početkom prošloga stoljeća na zagrebačkim ulicama moglo vidjeti najnovije trendove u modi, a elegantna sastajališta i razgovori uvijek su bili u skladu s novostima u mondenom svijetu.

Trendovska osviještenost pogotovo se osjetila u športskim aktivnostima, od trenutka kad je 1901. Ferdinand Budicki doveo u Zagreb prvi automobil uopće, i to marke Opel, kao i prvi motorkotač marke Orion. Osim statusnog simbola, automobili su uskoro, usprkos lošim cestama, postali i sredstvo športskog nadmetanja, dok se od 1931. na Šalati sve češće znao čuti gromoglasan pljesak s punih tribina prilikom natjecanja za Davis Cup.

Te iste 1931. na red je došao i golf – otmjeni šport koji su viđeniji i športski nastrojani Zagrepčani, ali i Zagrep-

čanke, objeručke prihvatili. Te godine, kada je otvoreno igralište u Maksimiru, naše su se dame i gospoda, osim nekolicine onih koji su se već iskušali na europskim terenima, počeli podučavati osnovama toga porta. Možda se danas našim mlađim golferima koji igraju na terenima u zagrebačkom Blatu ili Novim Dvorima u Zaprešiću, čini neobičnim da se nekad palicama zamahivalo i u Maksimiru, ali bila su to vremena kada je taj prelijepi zagrebački park bio vrlo daleko od gradskog središta i kada se do njega odlazilo na cjelodnevni izlet.

No, vratimo se počecima golfa. Preduvjeti su osigurani 1927., kada je u Zagrebu osnovan Golf klub Zagreb. No, na prvo je natjecanje trebalo pričekati još nekoliko godina. Naime, u to dječje doba ove igre u nas, krenulo se s pokaznim, odnosno „ekshibicionim“ igrama, kako nas to izvještava tada trendovska zagrebačka ilustrirana revija Svijet od 18. srpnja 1931.:

S palicom po Maksimiru

Piše: VELIMIR CINDRIĆ

Početak tridesetih godina prošlog stoljeća Zagrepčani su se upoznali s golfom. Ubrzo su ga i obijučke prihvatili, a igralište se nalazilo u parku Maksimir

Englez Field u igri 1931. godine

„Prošlih je dana na svom igralištu, u krasnom maksimirskom perivoju, održao zagrebački Golf Klub prvu ekshibicionu igru, koja je u svakom pogledu vanredno uspjela. U prvoj ekshibicionoj igri sudjelovali su najbolji igrači golfa u Zagrebu: trener zagrebačkog Golf Kluba g. Treacher i izvrstan amater igrač g. Field, obojica Englezi. Natjecanje, koje je potrajalo oko jedan i pol sati, pratilo je hvalevrijednim interesom neočekivano veliki broj gledalaca. Zagrebačko je Golf-igralište, po izjavama inozemnih stručnjaka (pače i u jednom članku "New York Herald") jedno od najljepših Srednje Europe. Duljina mu je 2190 yardi (2022 metra) i nalazi se u najdivnijem predjelu našega Maksimira. Prilikom ove prve igre pobijedio je trener g. Treacher s 43 naprama 48 udaraca g. Fielda; dobio je u tri hola igru. Zagrebački Golf Klub sprema za jesen velika natjecanja, za koja pače u inozemstvu vlada interes."

Fotografije uz tekst prikazuju „trainera, gospodina Treachera pri udarcu pred trećim holeom“, Treachera nakon udarca, gospodina Fielda u igri, završnu fazu natjecanja i publiku koja promatra igru (u bijelom šeširu podpredsjednica kluba barunica Vera Nikolić).

NA PRIPREME U TIROL

Čitav ostatak ljeta dame i gospoda, sad već potpuno zaraženi golfom, vrijedno su trenirali i nabavljali opremu, pri čemu su dame osobito polagale na odjeću i obuću, dok gospoda na izbor palica. Učestali su odlasci u nabavku u Beč, a i domaći trgovci športske opreme u izlozima su počeli izlagati i „novotarije“ za golfere. Imućniji i strastveniji među novopečenim igračima, doznajemo iz privatnih izvora, odlučili su se na ljetovanje u Kitzbühelu u austrijskome Tirolu, ne bi li tamo, uz

Trener g. Treacher na udarcu

Caddies primaju od kapetana barjake (desno)

Natjecanje juniora:
Žuža Kukuljević-Ulmansky i
Marijan Frank (lijevo)

Zamah gospođe Frangeš

Dr. Reichsmann

privatne trenere, na čuvenome igralištu naglo unaprijedili svoju igru i na jesen iznenadili sugrađane svojom vještinom.

Listopad te godine, donio je i prvo natjecanje, doduše specifično, koje je privuklo prve natjecatelje i izazvalo znatan interes publike. Dakako da je revija Svijet opet bila na licu mjesta te je u svom broju od 31. listopada 1931., pod naslovom „GOLF – Gymkhana na igralištu u Maksimiru“, objavila sljedeći tekst:

„Prošle subote pripremio je zagrebački Golf klub na svom igralištu u Maksimiru natjecanje u igri spretnosti (Gymkhana). Kako se u nas ovaj otmjeni sport stao tek razvijati, to je ipak broj natjecatelja bio razmjerno dosta velik, naime oko petnaest. Interes publike bio je znatan za ovo prvo natjecanje.“

Fotografije ove reportaže pokazuju nam pripremu za igru te natjecatelje „na udarcu“, odnosno u zamahu palicom. Dakako da su objavljene fotografije uglednih građana koji su se našli među natjecateljima – W.H. Heincza, dr. Strižića i dr. Reichsmanna, ali i dvije dame – gospođe Ulmansky i „gospođe dra Frangeša“.

OMILJENA ZANIMACIJA „OTMJENOG OPĆINSTVA“

U ljeto 1932. krenulo se ozbiljno s natjecanjima. Na godišnjicu otvorenja igrališta u Maksimiru, na početnom udarcu prvog pravog turnira, nedaleko Bukovačke ceste, našlo se čak četrdesetak natjecatelja, sad već pomalo iskusnih Zagrepčanki i Zagrepčana te stranih igrača iz zagrebačkih diplomatskih misija.

Iako su dnevne novine donijele vijest o turniru, tjedan dana kasnije na kioscima se nestrpljivo iščekivao novi broj revije Svijet koji je o svemu donio detaljnu foto-reportažu.

Dakako, prema pravilu da se zapravo dogodilo samo ono što je bilo u novinama, a pogotovu ono o čemu je pisala prestižna ilustrirana revija, mondeno se „općinstvo“, uključujući i same sudionike turnira, moglo naslađivati prikazom ovog prestižnog događaja. Pod naslovom „FLAG-COMPETITION – Proljetni turnir zagrebačkog Golf Kluba“, 18. lipnja 1932. tiskan je ovaj izvještaj:

„U subotu dne 11. o. mj. održao je zagrebački Golf Klub kao na godišnjicu svečanog otvorenja igrališta po Nj. Vel. Kraljici svoje proljetno natjecanje. Igrala se igra sa zastavicama (flag-competition) na poznatom igralištu u Maksimiru. Natjecanje je počelo u 4 sata po podne, a trajalo je cijelo poslijepodne.“

Igre su uvijek počimale na terenu uz Bukovačku cestu, a išle gotovo oko cijelog maksimirskog perivoja putem propisane golf-staze. Pristup i gledanje za publiku slobodno je bilo uzduž cijele staze, na mjestima gdje se ne smeta tok igre.

Najbolje mjesto je bilo svakako onaj dio igrališta uz Bukovačku cestu, gdje se je vidio najinteresantniji dio igre i to svršavanje (finish).

Odaziv igrača bio je izvanredan, na „startu“ je bilo do 40 igračica i igrača. Nagrade su postigli i to gospoda: I. Tempelman, II. Otto Antonini, III. Thompson; zatim dame: I. gđja Torriani, II. gđjica Fierro, III. gđja P. Ulmansky, napokon juniori: Žuža Kukuljević-Ulmanjsky i Marijan Frank.

Poslije igre, na večer, bila je razdioba nagrada i skupa večera u klubskim prostorijama u Maksimiru (uz

Prva nagrada za dame - senora Torriani, supruga argentinskog konzula, s partnerom dr. Strižićem

igralište), kojoj su prisustvovali članovi i prijatelji Golf sporta.“

Fotografije ove reportaže pokazuju nam dolazak igrača, „caddiese kako primaju od kapetana barjake“, prizore s turnira, prvonagrađenu damu „senoru Torriani, suprugu argentinskog konzula s partnerom drom. Strižićem“, drugonagrađenu „senoritu Fierro“ i „drugonagrađenog natjecanja za gospodu“, Otta Antoninija, i to pri udarcu senorite Fierro na greenu te s njihovim caddijima. Osim toga, snimljena je i trećeplasirana gđa. Paula Ulmansky kako promatra udarac jednog od gospođe blizu holea te kontrolu komisije za bodove - predsjednika kluba grofa M. Kulmera, kapetana kluba A. Ulmanskog, dr. D. Strižića i D. Mažuranića.

Nedugo potom golf je postao jedna od omiljenih zanimacija i šireg zagrebačkog „otmjenog općinstva“, na žalost prekinuta nadolazećim ratom. Današnjoj brojci od kakva četiri milijuna europskih golfera skromno pridonoše i hrvatski igrači, a znalci tvrde da ovaj atraktivan i zdrav šport, u kojem se može uživati i u poznijim godinama, prerasta u pokret, odnosno životni stil prihvaćen u sve širim krugovima.

Izgleda da Zagrepčani i dalje, poput svojih prošlostoljetnih sugrađana, znaju prepoznati bit stila, što nas opet vraća na početnu rečenicu ovoga teksta...

Literatura:

Pavao Cindrić: „Grički milenij“, 1965.
Zagrebačke dnevne novine: Novosti i Večer, 1931. i 1932.
Ilustrirana revija Svijet, Zagreb, 1931.1932.